

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 508

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 iulie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
416.	— Lege pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2001 dintre Guvernul României și Comisia Comunității Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, semnat la Bruxelles la 30 ianuarie 2002	2		
Acord	anual de finanțare 2001 între Guvernul României și Comisia Comunității Europene.....	2-5		
575.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2001 dintre Guvernul României și Comisia Comunității Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, semnat la Bruxelles la 30 ianuarie 2002	5		
★				
433.	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Riga la 27 noiembrie 2001....	6		
Acord	între Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor.....	6-9		
592.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Riga la 27 noiembrie 2001	9		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 147	din 9 mai 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Decretului Președintelui României nr. 423/2001 privind eliberarea din funcție a unor judecători și procurori financiari și ale art. 116 alin. (2) și (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, introduse prin art. I pct. 39 din Legea nr. 77/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi	9-11		
			Decizia nr. 148 din 9 mai 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă	11-13
			Decizia nr. 150 din 9 mai 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	13-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
530.	— Ordin al ministrului apelor și protecției mediului privind numirea comisiei de evaluare a candidaturilor și a ofertelor depuse în procedura de concesionare a valorificării resurselor stuficole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării“		14-15	
531.	— Ordin al ministrului apelor și protecției mediului privind aprobarea Instrucțiunilor de organizare și desfășurare a procedurii de concesionare a valorificării resurselor stuficole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării“		15	
532.	— Ordin al ministrului apelor și protecției mediului privind numirea comisiei de evaluare a candidaturilor și a ofertelor depuse în procedura de concesionare a valorificării resurselor piscicole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării“		15-16	
533.	— Ordin al ministrului apelor și protecției mediului privind aprobarea Instrucțiunilor de organizare și desfășurare a procedurii de concesionare a valorificării resurselor piscicole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării“.....		16	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2001 dintre Guvernul României și Comisia Comunității Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, semnat la Bruxelles la 30 ianuarie 2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul anual de finanțare 2001 dintre Guvernul României și Comisia Comunității Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, semnat la Bruxelles la 30 ianuarie 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 11 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 27 iunie 2002.
Nr. 416.

ACORD ANUAL DE FINANȚARE 2001 între Guvernul României și Comisia Comunității Europene

Guvernul României, acționând pentru și în numele României, denumit în continuare *România*, pe de o parte, și Comisia Comunităților Europene, denumită în continuare *Comisia*, acționând pentru și în numele Comunității Europene, denumită în continuare *Comunitatea*, pe de altă parte, denumite în continuare *părți contractante*,
întrucât:

1. un program special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, denumit în continuare *SAPARD*, care prevede o contribuție financiară a Comunității, a fost stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1.268/1999 privind sprijinul Comunității pentru măsurile de preaderare în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale în țările candidate din centrul și estul Europei în perioada de preaderare¹⁾;

2. planul transmis de România a fost aprobat ca Program pentru agricultură și dezvoltare rurală printr-o decizie luată în conformitate cu art. 4 (5) din Regulamentul (CE) nr. 1.268/1999, în data de 12 decembrie 2000;

3. Acordul multianual de finanțare dintre România și Comunitate a fost notificat la data de 17 ianuarie 2002 și prevede la art. 2 ca angajamentul financiar al Comunității să fie stabilit în acordurile anuale de finanțare;

4. este necesar să se stabilească angajamentul financiar al Comunității pentru anul 2001, pentru realizarea în România a Programului pentru agricultură și dezvoltare rurală, denumit în continuare *Programul*, și orice amendamente la acesta și să se specifice perioada de valabilitate a angajamentului;

5. Acordul anual de finanțare pentru anul 2000 între România și Comunitate stabilește data de 31 decembrie 2002 ca dată limită de valabilitate a angajamentului anual pentru anul 2000 și deoarece în anul 2000 nu a fost luată nici o decizie a Comisiei care atribuie agenției din România managementul pentru instrumentul SAPARD, este justificată modificarea art. 3 din Acordul anual de finanțare pentru anul 2000, extinzând perioada angajamentului până la data de 31 decembrie 2003;

¹⁾ O.J. nr. L. 161 din 26 iunie 1999, p. 87—93.

6. în baza experienței acumulate de la semnarea Acordului multianual de finanțare dintre România și Comunitate, se impune ca necesară efectuarea anumitor modificări ale aceluși acord, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Obiectivul

Acest acord stabilește angajamentul financiar al Comunității pentru România pentru anul 2001.

Acesta modifică, de asemenea, Acordul multianual de finanțare semnat la data de 2 februarie 2001, precum și Acordul anual de finanțare pentru anul 2000, semnat la data de 27 februarie 2001.

ARTICOLUL 2

Angajamentul

Contribuția financiară a Comunității pentru anul 2001 este limitată la 156.328.303 euro. Acest angajament este valabil numai pentru realizarea Programului, în conformitate cu Acordul multianual de finanțare dintre România și Comunitate.

ARTICOLUL 3

Durata angajamentului

Comisia va anula automat orice parte a angajamentului la care se face referire la art. 2, care nu a fost stabilită prin plata în cont sau pentru care nu s-a primit o cerere acceptabilă de plată până la data de 31 decembrie 2003 cel târziu.

ARTICOLUL 4

Modificarea Acordului anual de finanțare pentru anul 2000

Articolul 3 din Acordul anual de finanțare pentru anul 2000, încheiat între România și Comunitate, se modifică după cum urmează:

„ARTICOLUL 3

Durata angajamentului

Comisia va anula automat orice parte a angajamentului la care se face referire în art. 2, care nu a fost stabilită prin plata în cont sau pentru care nu s-a primit o cerere acceptabilă de plată până la data de 31 decembrie 2003 cel târziu.“

ARTICOLUL 5

Modificarea Acordului multianual de finanțare

Acordul multianual de finanțare încheiat între România și Comunitate se modifică după cum urmează:

1. În articolul 8, primul paragraf se înlocuiește după cum urmează:

„Corespondența referitoare la orice problemă care cade sub incidența acestui acord multianual de finanțare și/sau sub incidența art. 2 din Acordul anual de finanțare, unde este cazul menționându-se numărul și titlul Programului, va fi adresată după cum urmează:

Pentru România:

Ministerul Integrării Europene

Str. Apolodor nr. 17,

București, sectorul 5

Telefon: 00 40 1 301.16.23

Fax: 00 40 1 301.16.26

E-mail: eugen.teodorovici@mie.ro

Pentru Comunitate:

Comisia Comunității Europene

Direcția Generală pentru Agricultură

Unitatea SAPARD

Rue de la Loi 130, B—1049 Brussels

Telephone: 00 32 2 2967 337

Fax: 00 32 2 2951 746

E-mail: agri-sapard@cec.eu.int.“

2. În secțiunea A:

— **Articolul 3(3) este înlocuit de următoarele:**

„3. Decizia de a conferi managementul asistenței agenției din România poate fi luată provizoriu, numai dacă sunt respectate condițiile și articolele la care se face referire în primul subparagraf din paragraful 1.“

— **Articolul 7(2) este înlocuit de următoarele:**

„2. Plățile de către Comisie ale contribuției Comunității vor fi efectuate în conformitate cu acordul/acordurile anual/anuale de finanțare la care se face referire în art. 2 al acestui acord, în contul euro SAPARD, și numai dacă verificările la care se face referire în art. 9 al acestei secțiuni nu au indicat nici o problemă.“

— **În articolul 7(4) primul paragraf se va înlocui cu următoarele:**

„4. Cu excepția cazurilor în care nu se prevede altfel într-un acord anual de finanțare, Comisia va dezangaja în mod automat.“

— **În articolul 14 punctul 2.6, nota de subsol nr. 4 este înlocuită de următoarele:**

„SEC (1999) 1801/2.“

— **În articolul 14, punctul 2.9 este înlocuit cu următoarele:**

„2.9. Agenția SAPARD se va asigura că se va realiza o publicitate adecvată pentru asistența existentă. Această publicitate va face referire la cofinanțarea Comunității și va fi direcționată înspre toți managerii și operatorii de proiect potențiali, astfel încât să se obțină o cooptare cât mai larg posibilă a potențialilor manageri și operatori de proiect. Înaintea lansării schemei vor fi întocmite formularele cererilor de finanțare standard cu linii directe clare pentru completare și condițiile de eligibilitate. Nici o taxă nu va fi impusă potențialilor beneficiari sau asupra beneficiarilor pentru informații, inclusiv pentru formularele de cereri de finanțare legate de Program. Această prevedere nu produce efecte asupra aplicării taxelor impuse în general în restul economiei.“

3. **În secțiunea B:**

ARTICOLUL 6

— În articolul 4(3) litera c) este înlocuită cu următoarele:

Intrarea în vigoare

„c) Cheltuieli neimplicate în infrastructură sau resurse umane, create de un beneficiar unde mai mult de 25% din capital este deținut de un organism/organisme public/ publice.“

Acest acord va intra în vigoare la data la care ambele părți contractante și-au notificat reciproc îndeplinirea tuturor formalităților necesare pentru intrarea sa în vigoare.

4. **În secțiunea D:**

ARTICOLUL 7

— Formularul D1 „Declarația de cheltuieli și cererea de plată“ este înlocuit cu formularul prezentat în anexa la acest acord.

Semnarea

Acest acord este întocmit în două exemplare în limba română și engleză, doar textul în limba engleză fiind autentic.

— Formularul D3 (identificare financiară) este eliminat.

Semnat la Bruxelles la 30 ianuarie 2002.

Pentru România,
Hildegard Carola Puwak,
ministrul integrării europene,
coordonatorul național al asistenței

Pentru Comisia Comunității Europene,
Franz Fischler,
membru al Comisiei Europene

ANEXĂ

Formularul: D1**Comisia Europeană — SAPARD****DECLARAȚIA DE CHELTUIELI ȘI CEREREA DE PLATĂ**

[va fi transmisă Comisiei Europene, DG AGRI, Rue de la Loi 130 (SAPARD), B—1049 Brussels]
Denumirea Programului
Decizia Comisiei nr. din (modificată ultima dată prin Decizia nr. din)
Numărul de referință al Comisiei
Subsemnatul, responsabil național cu autorizarea finanțării, reprezentând România, după cum este prevăzut în acordul încheiat între România și Comisie, declar prin prezenta că cheltuielile totale eligibile potrivit Programului, realizate de la data de
(ziua/luna/anul)

la data de, se ridică la (moneda
(ziua/luna/anul)

națională), [euro, convertiți din moneda națională la rata (ratele) indicată (indicate) în tabelele anexate, conform art. 10 din secțiunea A din anexa la Acordul multianual de finanțare].

Detaliile referitoare la aceste cheltuieli sunt cuprinse în tabelele anexate la prezenta și fac parte integrantă din această declarație.

Declar, de asemenea, că măsurile progresează într-un ritm satisfăcător, în conformitate cu obiectivele stabilite în Program, și că documentele justificative sunt și vor rămâne disponibile după cum este prevăzut în art. 3 din Acordul multianual de finanțare și în art. 15 din secțiunea A a anexei la acest acord.

Declar că:

1. Lista cheltuielilor este exactă. Se bazează pe înregistrări financiare la nivelul proiectelor individuale și este justificată de evidența documentară. Această listă și documentele justificative corespunzătoare sunt deschise pentru verificare și vor rămâne disponibile conform art. 3 din Acordul multianual de finanțare și art. 15 al secțiunii A din anexa la acest acord.

2. *Fie* lista include detalii privind datoriile care urmează a fi colectate, însumând (moneda națională), (euro), din care sumele totale pe măsură sunt anexate, inclusiv defalcarea contribuției publice naționale și cea a Comunității; *fie* nu sunt datorii de colectat (*se șterge în mod corespunzător*). Declarația include, de asemenea, toate debitele de la ultima declarație, care au fost înregistrate de mai mult de 2 ani și care sunt deduse din această declarație de cheltuieli.

3. Volumul fondurilor comunitare din contul euro SAPARD de la data ultimului debit la sfârșitul trimestrului la care se referă această declarație (sau, în cazul unei declarații adiționale, data specificată în acea declarație) se ridică la suma de euro.

Plata trebuie făcută în contul euro SAPARD:

Beneficiarul:	
Banca:	
Numărul contului:	
Contul deținătorului (dacă este diferit de beneficiar):	

Această declarație de cheltuieli conține pagini numerotate.

Această declarație a fost întocmită de
(data, ștampila și semnătura șefului Agenției SAPARD)

Declarația a fost întocmită pe baza sumelor financiare furnizate de
(data și semnătura contabilului
Agenției SAPARD)

Certificat de
(data, ștampila și semnătura responsabilului național cu autorizarea finanțării în numele României)

Întocmită la,
(data)

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2001 dintre Guvernul României și Comisia Comunității Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, semnat la Bruxelles la 30 ianuarie 2002

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului anual de finanțare 2001 dintre Guvernul României și Comisia Comunității Europene cu privire la Programul special de aderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, semnat la Bruxelles la 30 ianuarie 2002, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 27 iunie 2002.
Nr. 575.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea
și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la Riga la 27 noiembrie 2001**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Riga la 27 noiembrie 2001.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 11 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
OVIDIU CAMELIU PETRESCU

București, 27 iunie 2002.
Nr. 433.

A C O R D

între Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor

Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia, denumite în cele ce urmează *părți contractante*, dorind să intensifice cooperarea economică în avantajul ambelor state, intenționând să creeze și să mențină condiții favorabile pentru investițiile investitorilor statului unei părți contractante pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, recunoscând necesitatea promovării și protejării investițiilor străine în scopul creșterii prosperității economice a ambelor state, au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul acestui acord:

1. Termenul *investitor* se referă, în legătură cu fiecare parte contractantă, la următorii subiecți care efectuează investiții pe teritoriul statului celeilalte părți contractante:

— În ceea ce privește România:

a) *persoană fizică* înseamnă un cetățean, în conformitate cu legislația României;

b) *persoană juridică* înseamnă entități juridice, incluzând societăți comerciale, corporații, asociații de afaceri și alte organizații care sunt constituite sau altfel organizate, în mod corespunzător, în conformitate cu legea din România, și care își au sediul, precum și activitățile economice efective pe teritoriul României.

— În ceea ce privește Republica Letonia:

a) *persoană fizică* înseamnă un cetățean sau necetățean, în conformitate cu legislația Republicii Letonia;

b) *persoană juridică* înseamnă orice entitate înregistrată sau constituită în conformitate cu legislația Republicii Letonia.

2. Termenul *investiții* va însemna orice fel de active investite de către investitorii unei părți contractante pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, în conformitate cu legile și reglementările legale ale statului acesteia din urmă, și va include în special, dar nu exclusiv:

a) drepturi de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile, precum și orice alte drepturi reale, cum ar fi: servituți, ipoteci, drepturi de retenție, gajuri;

b) acțiuni, părți sociale sau orice alt fel de participare la societăți comerciale;

c) drepturi de creanță sau orice alte drepturi, privind prestații care au o valoare economică;

d) drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturi de autor, brevete, desene sau modele industriale, mărci de comerț sau de serviciu, nume comerciale, know-how și fond comercial, precum și orice alte drepturi similare recunoscute de legile naționale ale părților contractante;

e) concesiuni de drept public, incluzând concesiuni privind prospectarea, extracția sau exploatarea resurselor naturale, precum și toate celelalte drepturi acordate prin lege, prin contract sau prin hotărârea autorităților, în conformitate cu legea.

Nici o modificare a formei în care sunt investite sau reinvestite activele nu va afecta caracterul lor de investiție.

3. Termenul *venituri* înseamnă sumele produse de o investiție și include în special, dar nu exclusiv, profituri, dividende, dobânzi, câștiguri de capital, redevențe, management și asistență tehnică sau alte onorarii, indiferent de forma în care este plătit venitul.

4. Termenul *teritoriu* înseamnă:

— în ceea ce privește România: teritoriul României, inclusiv marea teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă, asupra cărora România își exercită jurisdicția, respectiv drepturile suverane, în concordanță cu propria legislație și cu dreptul internațional;

— în ceea ce privește Republica Letonia: teritoriul Republicii Letonia, inclusiv marea teritorială, precum și orice zonă maritimă asupra căreia Letonia exercită, în conformitate cu dreptul internațional, drepturi suverane privind fundul mării și subsolul, precum și resursele naturale ale acestor zone.

ARTICOLUL 2

Promovare, admitere

(1) Fiecare parte contractantă va promova, pe cât posibil, investițiile efectuate pe teritoriul statului său de către investitorii celeilalte părți contractante și va admite aceste investiții în conformitate cu legile și cu reglementările naționale legale.

(2) Dacă o parte contractantă a admis o investiție pe teritoriul statului său, ea va acorda, pe bază nediscriminatorie, în conformitate cu legile și reglementările naționale legale, autorizațiile necesare în legătură cu acea investiție, inclusiv autorizațiile pentru angajarea de personal de conducere și tehnic, la alegere, indiferent de cetățenie.

ARTICOLUL 3

Protejare, tratament

(1) Fiecare parte contractantă va proteja pe teritoriul statului său investițiile efectuate, în conformitate cu legile și cu reglementările naționale legale, de către investitorii celeilalte părți contractante și nu va afecta, prin măsuri nerezonabile sau discriminatorii, managementul, întreținerea, folosința, posesia, extinderea, vânzarea sau lichidarea acestor investiții. În special, fiecare parte contractantă sau

autoritățile sale competente vor elibera autorizațiile necesare menționate la art. 2 alin. (2).

(2) Fiecare parte contractantă va asigura un tratament just și echitabil pe teritoriul statului său investițiilor investitorilor celeilalte părți contractante. Acest tratament nu va fi mai puțin favorabil decât cel acordat de fiecare parte contractantă investițiilor efectuate pe teritoriul statului său de investitorii proprii sau decât cel acordat de fiecare parte contractantă investițiilor efectuate pe teritoriul statului său de către investitorii oricărui stat terț, dacă acest din urmă tratament este mai favorabil.

(3) Tratamentul națiunii celei mai favorizate nu va fi interpretat ca obligație a unei părți contractante de a extinde asupra investitorilor și investițiilor celeilalte părți contractante avantajele rezultate din orice uniune vamală sau economică existentă ori viitoare, zonă de comerț liber sau organizație economică regională, la care oricare dintre părțile contractante este sau devine membru. Acest tratament nu se va referi nici la avantajele pe care oricare parte contractantă le acordă investitorilor unui stat terț în virtutea unui acord de evitare a dublei impuneri sau altor acorduri pe bază de reciprocitate referitoare la impozite.

ARTICOLUL 4

Transferul liber

(1) Fiecare parte contractantă pe teritoriul statului căreia s-a efectuat investiții de către investitorii celeilalte părți contractante va permite acelor investitori transferul liber al plăților în legătură cu aceste investiții, în special al:

- veniturilor conform art. 1 pct. 3;
- sumelor provenind din împrumuturi contractate sau alte obligații contractuale asumate pentru investiție;
- sumelor provenind din vânzarea totală sau parțială, înstrăinarea sau lichidarea unei investiții.

Transferurile se vor efectua fără întârziere, în valută convertibilă.

(2) Dacă nu s-a convenit altfel cu investitorul, transferurile se vor efectua, în conformitate cu legile și cu reglementările naționale legale în vigoare ale părții contractante pe teritoriul statului căreia s-a efectuat investiția, la cursul de schimb aplicabil la data transferului.

ARTICOLUL 5

Deposedare, despăgubire

(1) Nici una dintre părțile contractante nu va lua fie direct, fie indirect măsuri de expropriere, naționalizare sau orice alte măsuri având aceeași natură sau același efect împotriva investițiilor investitorilor celeilalte părți contractante, decât dacă măsurile sunt luate în interes public, astfel cum este stabilit prin lege, pe o bază nediscriminatorie și în conformitate cu procedura legală și cu condiția să fie luate prin acordarea unei despăgubiri efective și adecvate. Cuantumul despăgubirii, inclusiv dobânda, se va stabili într-o valută convertibilă și se va plăti fără întârziere investitorului îndreptățit să o primească. Sumele rezultate vor fi în mod liber și prompt transferabile.

(2) Investitorii unei părți contractante ale căror investiții au suferit daune datorită războiului sau oricărui alt conflict

armat, revoluției, stării de urgență sau rebeliunii, care au avut loc pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, vor beneficia din partea acesteia din urmă de un tratament în conformitate cu art. 3 alin. (2). Ei vor fi îndreptățiți în toate cazurile la despăgubiri.

ARTICOLUL 6

Investiții anterioare acordului

Prezentul acord se va aplica investițiilor efectuate pe teritoriul statului unei părți contractante, în conformitate cu legile și cu reglementările naționale legale, de investitorii celeilalte părți contractante fie anterior, fie după intrarea în vigoare a prezentului acord. Totuși prezentul acord nu se va aplica în cazul diferendelor care au apărut înainte de intrarea sa în vigoare.

ARTICOLUL 7

Alte obligații

(1) Dacă legislația națională a oricărei părți contractante îndreptățește investițiile investitorilor celeilalte părți contractante la un tratament mai favorabil decât cel prevăzut de prezentul acord, respectiva legislație va prevala asupra acestui acord, în măsura în care este mai favorabilă.

(2) Fiecare parte contractantă va respecta orice alte obligații pe care și le-a asumat cu privire la investițiile efectuate pe teritoriul statului său de investitorii celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 8

Principiul subrogării

Dacă oricare parte contractantă sau agenția desemnată de aceasta face plăți unuia dintre investitorii săi pe baza unei garanții financiare împotriva riscurilor necomerciale pe care a acordat-o în legătură cu o investiție de pe teritoriul statului celeilalte părți contractante, aceasta din urmă va recunoaște, în virtutea principiului subrogării, transferul oricărui drept sau titlu al acestui investitor către prima parte contractantă sau agenția desemnată de aceasta. Cealaltă parte contractantă va fi îndreptățită să deducă impozitele și celelalte obligații cu caracter public datorate și plătibile de către investitor.

ARTICOLUL 9

Soluționarea diferendelor între o parte contractantă și un investitor al celeilalte părți contractante

(1) În scopul soluționării diferendelor privind investițiile între o parte contractantă și un investitor al celeilalte părți contractante, vor avea loc consultări între părțile interesate în vederea soluționării cazului, pe cât posibil, pe cale amiabilă.

(2) Dacă aceste consultări nu conduc la o soluție în termen de 6 luni de la data cererii de soluționare, investitorul poate supune diferendul, la alegerea sa, spre soluționare la:

a) instanța judecătorească competentă a părții contractante pe teritoriul statului căreia s-a efectuat investiția; sau

b) Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții (ICSID), înființat ca urmare a Convenției pentru reglementarea diferendelor relative la investiții între state și persoane ale altor state, deschisă spre semnare la Washington la 18 martie 1965; sau

c) un tribunal arbitral ad-hoc care, dacă nu s-a convenit altfel între părțile la diferend, va fi constituit în conformitate cu Regulamentul de arbitraj al Comisiei Națiunilor Unite pentru Drept Comercial Internațional (UNCITRAL).

(3) Fiecare parte contractantă consimte prin aceasta să supună diferendele privind investițiile concilierii sau arbitrajului internațional.

(4) Partea contractantă care este parte la diferend nu va invoca niciodată, pe durata procedurilor privind diferendele legate de investiții, ca apărare imunitatea sa sau faptul că investitorul a primit o despăgubire în cadrul unui contract de asigurare acoperind integral sau parțial prejudiciul ori dauna suferită.

ARTICOLUL 10

Soluționarea diferendelor dintre părțile contractante

(1) Diferendele dintre părțile contractante privind interpretarea sau aplicarea prevederilor acestui acord vor fi soluționate pe căi diplomatice.

(2) Dacă cele două părți contractante nu pot ajunge la o înțelegere în termen de 12 luni de la declanșarea diferendului dintre ele, acesta, la cererea oricărei părți contractante, va fi supus unui tribunal arbitral compus din 3 membri. Fiecare parte contractantă va numi un arbitru, iar acești 2 arbitri vor desemna un președinte care va fi cetățean al unui stat terț.

(3) Dacă una dintre părțile contractante nu a numit propriul arbitru și nu a dat curs invitației celeilalte părți contractante să facă numirea în termen de două luni, arbitrul va fi numit, la cererea acelei părți contractante, de către președintele Curții Internaționale de Justiție.

(4) Dacă ambii arbitri nu pot ajunge la o înțelegere privind alegerea președintelui în termen de două luni după numirea lor, acesta va fi numit, la cererea oricărei părți contractante, de către președintele Curții Internaționale de Justiție.

(5) Dacă, în cazurile specificate la alin. (3) și (4), președintele Curții Internaționale de Justiție este împiedicat să își îndeplinească funcția sau dacă este cetățean al statului uneia dintre părțile contractante, numirea se va face de către vicepreședinte, și dacă acesta din urmă este împiedicat sau dacă este cetățean al statului uneia dintre părțile contractante, numirea se va face de către judecătorul cu cea mai înaltă funcție din cadrul Curții Internaționale de Justiție care nu este cetățean al statului uneia dintre părțile contractante.

(6) Sub rezerva altor dispoziții date de părțile contractante, tribunalul își va stabili propria procedură.

(7) Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile arbitrului pe care l-a numit și ale reprezentării sale în procedurile arbitrale. Cheltuielile pentru președinte și celelalte cheltuieli vor fi suportate în părți egale de către părțile contractante.

(8) Sentințele tribunalului sunt definitive și obligatorii pentru fiecare parte contractantă.

ARTICOLUL 11

Prevederi finale

(1) Prezentul acord va intra în vigoare la 30 de zile de la data ultimei notificări prin care părțile contractante își vor fi comunicat reciproc îndeplinirea cerințelor legale interne pentru intrarea în vigoare a acestuia. El va rămâne în vigoare pe o perioadă inițială de 10 ani. Dacă o notificare oficială de denunțare nu este transmisă cu 6 luni înainte

Pentru Guvernul României,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan,
ministrul dezvoltării și prognozei

de expirarea acestui termen, acordul va fi considerat ca reînnoit, în aceleași condiții, pentru noi perioade de 10 ani.

(2) În cazul unei notificări oficiale de denunțare a prezentului acord prevederile art. 1—10 vor continua să fie în vigoare pentru o perioadă de încă 10 ani pentru investițiile efectuate înainte de a se transmite notificarea oficială.

Drept care subsemnații, pe deplin autorizați de către guvernele lor, au semnat acest acord.

Semnat la Riga la 27 noiembrie 2001, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, letonă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul Republicii Letonia,
Aigars Kalvitis,
ministrul economiei

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la Riga la 27 noiembrie 2001**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea, și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Riga la 27 noiembrie 2001, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 27 iunie 2002.
Nr. 592.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

DECIZIA Nr. 147
din 9 mai 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Decretului Președintelui României nr. 423/2001 privind eliberarea din funcție a unor judecători și procurori financiari și ale art. 116 alin. (2) și (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, introduse prin art. I pct. 39 din Legea nr. 77/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Decretului Președintelui României nr. 423/2001 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2001, excepție ridicată de Ecaterina Chiriac în Dosarul nr. 2.838/2001 al Curții de Apel Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate. În acest sens se arată că asupra constituționalității Decretului Președintelui României nr. 423/2001 Curtea Constituțională nu este competentă să se pronunțe, iar excepția referitoare la neconstituționalitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2001 a devenit inadmisibilă, întrucât prin Legea nr. 101/2002 ordonanța criticată a fost respinsă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 noiembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 2.838/2001, **Curtea de Apel Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Decretului Președintelui României nr. 423/2001 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2001**, excepție ridicată de Ecaterina Chiriac într-o cauză de contencios administrativ, având ca obiect anularea ordinului de eliberare a sa din funcția de judecător financiar al Colegiului Jurisdicțional Iași, ordin emis în temeiul Decretului Președintelui României nr. 423/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2001 se susține, pe de o parte, că Legea nr. 94/1992 este o lege organică și nu poate fi modificată printr-o ordonanță de urgență, iar pe de altă parte, că nu există o situație excepțională, în sensul art. 114 alin. (4) din Constituție, care să justifice modificarea acesteia. Se mai susține că prevederile ordonanței criticate afectează inamovibilitatea judecătorilor, încălcându-se astfel dispozițiile art. 124 din Constituție. În ceea ce privește neconstituționalitatea Decretului Președintelui României nr. 423/2001, se arată că acesta a fost emis cu încălcarea principiului neretroactivității legii civile, consacrat la art. 15 alin. (2) și la art. 78 din Constituție, precum și la art. 1 din Codul civil.

Curtea de Apel Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate este fondată, deoarece ordonanța criticată a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 124 alin. (1) din Constituție, conform cărora judecătorii numiți de Președintele României sunt inamovibili, potrivit legii, iar pe de altă parte, modifică dispozițiile Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi a României, care este o lege organică, ceea ce este contrar dispozițiilor art. 114 alin. (4) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate privind Decretul Președintelui României nr. 423/2001 este inadmisibilă, deoarece în competența Curții Constituționale nu intră controlul constituționalității actelor Președintelui României. Pe de altă parte, cazul excepțional care a stat la baza emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2001 a fost determinat de necesitatea aplicării Legii bugetului de stat pe anul 2001. În ceea ce privește neconstituționalitatea ordonanței criticate față de prevederile art. 124 din Constituție, Guvernul consideră că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 139 alin. (4), care stabilesc statutul membrilor Curții de Conturi. În acest context Constituția permite legiuitorului să stabilească limitele și conținutul inamovibilității, astfel încât dispozițiile legale criticate sunt emise în conformitate cu Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată următoarele:

I. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată de autorul acesteia, îl constituie dispozițiile Decretului Președintelui României nr. 423/2001 privind eliberarea din funcție a unor judecători și procurori financiari și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2001 pentru completarea art. 116 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 iunie 2001. Ordonanța a fost modificată, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin art. I pct. 39 din Legea nr. 77/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 7 februarie 2002.

Prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, s-a statuat că, „în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării”.

În cauză, potrivit noii reglementări, deși cuprinsul alin. (2) și (3) ale art. 116 din Legea nr. 94/1992, republicată, este modificat, se menține soluția legislativă din redactarea textelor ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel că, prin prezenta decizie, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 116 alin. (2) și (3) din Legea nr. 94/1992, republicată, introduse prin art. I pct. 39 din Legea nr. 77/2002. Aceste texte de lege prevăd: „(2) *Mandatul de judecător sau, după caz, de procuror financiar încetează și în caz de reorganizare, ca urmare a reducerii, prin lege, a numărului de posturi, precum și în cazul refuzului de a ocupa un alt post corespunzător de judecător sau de procuror financiar, ca urmare a acestei reorganizări.*

(3) *Eliberarea din funcție a judecătorilor și a procurorilor financiari aflați în situația prevăzută la alin. (2) se face de Președintele României, la propunerea plenului Curții de Conturi, care hotărăște cu votul majorității membrilor prezenți.*”

Asupra constituționalității acestor prevederi de lege Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 91 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 7 iunie 2002, într-o cauză în care, în esență, se susțineau aceleași motive de neconstituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție ca și în prezentul dosar. Cu acel prilej s-a reținut că, în legătură cu statutul legal al judecătorilor Curții de Conturi, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 64 din 2 iunie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 12 iulie 1994, în sensul că: activitatea jurisdicțională a Curții de Conturi nu este

prevăzută în Constituție la capitolul VI „Autoritatea judecătorească“ din titlul III, ci la titlul IV „Economia și finanțele publice“; magistrații Curții de Conturi, care exercită activitatea jurisdicțională a acesteia, nu sunt judecători în sensul constituțional al termenului; singura asemănare cu judecătorii ce compun instanțele judecătorești este că ei sunt independenți și inamovibili și că li se aplică incompatibilitățile prevăzute de lege pentru judecători; chiar din prevederile art. 139 alin. (4) din Constituție, care se referă exclusiv la membrii Curții de Conturi numiți de Parlament, rezultă că statutul lor este similar, dar nu identic cu cel al judecătorilor autorității judecătorești.

Așa fiind, cele statuate sub acest aspect prin deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

Autorul excepției mai susține că reorganizarea autorității publice în care își desfășoară activitatea judecătorii financiare nu poate afecta inamovibilitatea acestora. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 91 din 21 martie 2002, care își menține valabilitatea și în prezentul dosar, Curtea Constituțională a reținut că măsura încetării mandatului membrilor Curții de Conturi înainte de termen, ca urmare a reorganizării activității și a reducerii numărului de membri care o compun, măsuri stabilite prin

dispozițiile legii organice de modificare și completare a Legii nr. 94/1992, nu încalcă dispozițiile art. 139 alin. (4) din Constituție cu privire la inamovibilitatea și independența membrilor Curții de Conturi. Aceasta deoarece art. 139 din Constituție nu stabilește nici numărul membrilor Curții de Conturi și nici durata mandatului acestora și lasă legiuitorului posibilitatea de a stabili limitele inamovibilității și independenței membrilor Curții de Conturi.

Față de cele arătate, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 116 alin. (2) și (3) din Legea nr. 94/1992, republicată, introduse prin art. I pct. 39 din Legea nr. 77/2002, urmează să fie respinsă.

II. Cea de-a doua critică de neconstituționalitate privește dispozițiile Decretului Președintelui României nr. 423/2001.

Cu privire la această critică Curtea constată că analiza constituționalității decretelor emise de Președintele României nu figurează printre atribuțiile sale, astfel cum sunt prevăzute la art. 144 din Constituție și la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, prevederi potrivit cărora aceasta „[...] asigură controlul constituționalității legilor, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului“.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului Președintelui României nr. 423/2001 urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 116 alin. (2) și (3) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, introduse prin art. I pct. 39 din Legea nr. 77/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, excepție ridicată de Ecaterina Chiriac în Dosarul nr. 2.838/2001 al Curții de Apel Iași.

II. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Decretului Președintelui României nr. 423/2001 privind eliberarea din funcție a unor judecători și procurori financiare, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 mai 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 148

din 9 mai 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petru Tarara în Dosarul nr. 516/2002 al Judecătoriei Tulcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât instituirea

prin dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă a unei proceduri de urgență nu aduce atingere textelor din Constituție invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 516/2002, **Judecătoria Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Petru Tarara, având ca obiect integrarea în locuință pe calea unei ordonanțe președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că pronunțarea unei hotărâri judecătorești în condițiile art. 581 din Codul de procedură civilă este de natură să aducă o gravă atingere drepturilor fundamentale prevăzute de art. 26 și 27 din Constituție.

Judecătoria Tulcea apreciază că dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor art. 26 și 27 din Constituție, deoarece acestea se referă la o procedură specială, prin care se pot lua măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc nici o atingere prevederilor art. 26 și 27 din Constituție, ci, permițând folosirea ordonanței președințiale în situații ce reclamă o intervenție urgentă a justiției, consacră o soluție firească, în deplin acord cu principiile constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate. Se mai arată că, de altfel, procedura ordonanței președințiale, ca și procedura de judecată în general, se întemeiază pe dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, care prevăd că reglementarea competenței și a procedurii de judecată se fac prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 114 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 581 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care*

nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate aduc o gravă atingere drepturilor fundamentale prevăzute de art. 26 și 27 din Constituție, potrivit cărora:

— Art. 26: *„(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.*

(2) Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri.“;

— Art. 27: *„(1) Domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul ori în reședința unei persoane fără învoirea acesteia.*

(2) De la prevederile alineatului (1) se poate deroga prin lege în următoarele situații:

a) pentru executarea unui mandat de arestare sau a unei hotărâri judecătorești;

b) pentru înlăturarea unei primejdii privind viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane;

c) pentru apărarea siguranței naționale sau a ordinii publice;

d) pentru prevenirea răspândirii unei epidemii.

(3) Perchezițiile pot fi ordonate exclusiv de magistrat și pot fi efectuate numai în formele prevăzute de lege.

(4) Perchezițiile în timpul nopții sunt interzise, afară de cazul delictului flagrant.“

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, în realitate, autorul ei nu arată motivele pentru care consideră că textul de lege criticat contravine acestor dispoziții constituționale.

Articolul 581 din Codul de procedură civilă instituie o procedură specială, potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic, a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Ca atare, Curtea, nu poate reține contrarietatea dintre aceste dispoziții și cele din Constituție, cuprinse în art. 26 privind viața intimă, familială și privată, precum și în art. 27 referitor la inviolabilitatea domiciliului.

De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 199 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 13 februarie 2001, a statuat că reglementarea prin art. 581 din Codul de procedură civilă a procedurii ordonanței președințiale este în deplin acord cu prevederile art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“.*

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petru Tarara în Dosarul nr. 516/2002 al Judecătoriei Tulcea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 mai 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,

Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 150

din 9 mai 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cont Expert” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 16.608/2001 al Judecătoriei Bacău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) din Constituție.

Se arată în acest sens că dispozițiile art. 16 din Constituție privesc egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu egalitatea persoanelor juridice.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 16.608/2001, **Judecătoria Bacău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cont Expert” — S.A. din Bacău într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de suspendare a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, care instituie egalitatea în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și discriminări, precum și celor ale art. 41 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căreia proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Se arată că textul de lege criticat, care lasă la aprecierea instanței de judecată stabilirea cuantumului cauțiunii pentru suspendarea executării silite, „a legiferat inegalitatea în fața legii”, prin aceea că „a lăsat la

arbitrariul instanței stabilirea acestuia”. În acest mod autorul excepției consideră că „se ajunge a se crea, pentru situații similare privind cuantumul creanței, aplicări discriminatorii ale legii, în sensul de a crea unui debitor o situație mai favorabilă sau mai împovărată față de un alt debitor cu aceeași datorie”. Astfel, „neprecizarea de către legiuitor a cauțiunii după criterii bine determinate sau, cel puțin, determinabile creează stări de inegalitate în fața legii sau de a așeza pe cineva mai presus de lege”. De asemenea, autorul excepției apreciază că „prin crearea unor situații de discriminare legislativă și practică se ajunge ca și proprietatea privată [...] să nu fie ocrotită în mod egal de lege față de alți debitori, în sensul de a fi prejudiciați prin suportarea unei sume de bani lăsată la arbitriul instanței”.

Judecătoria Bacău apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În esență, se consideră că dreptul de apuciere al instanței are în vedere „raportul juridic dedus judecării, iar nu titularul acestui drept”.

În legătură cu susținerea că textul criticat contravine dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, instanța apreciază că aceasta nu este întemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că, „potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată ale instanțelor judecătorești sunt stabilite de lege”. Totodată, potrivit art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, partea interesată are „posibilitatea să atace încheierea dată asupra suspendării executării și, cu acest prilej, să supună controlului judecătoresc și cauțiunea al cărei cuantum ar fi disproporționat față de valoarea obiectului executării”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”

Textele constituționale a căror încălcare este invocată de autorul excepției sunt art. 16 alin. (1) și (2), precum și art. 41 alin. (2) teza întâi, care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*”;

— Art. 41 alin. (2) teza întâi: „(2) *Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*”

Critica de neconstituționalitate se bazează în principal pe susținerea potrivit căreia lăsarea la aprecierea instanței a cuantumului cauțiunii, în cazul cererii de suspendare a executării silite, permite ca în situații similare privind cuantumul creanței de executat să se ajungă la arbitrariul instanței, care poate crea unui debitor o situație mai favorabilă sau mai împovărătoare față de un alt debitor având o datorie în același cuantum. În felul acesta se poate

ajunge și la aprecierea unei ocrotiri inegale a proprietății unui debitor față de cea a altui debitor.

Examinând prevederile legale criticate, Curtea constată că art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu conține prevederi care să contravină dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Textul de lege nu instituie diferențe de tratament juridic sau privilegii ori discriminări. De asemenea, prin prevederea cauțiunii nu este încălcat principiul ocrotirii egale a proprietății private, indiferent de titular, întrucât textul legal este aplicabil tuturor titularilor dreptului de proprietate privată, fără distincție.

Curtea reține totodată că procedura executării silite, inclusiv contestația la executare reglementată de „Cartea V — Despre executarea silită”, face parte din Codul de procedură civilă — art. 371¹—580. Or, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. Este deci la latitudinea autorității legislative să stabilească competența instanței de a fixa cuantumul cauțiunii cerute pentru suspendarea executării silite, în funcție de specificul fiecărei cauze.

În ceea ce privește susținerea că posibilitatea instanței de a stabili cuantumul cauțiunii poate duce la arbitrariu, Curtea reține că aceasta este o problemă de aplicare a legii, iar nu o problemă de neconstituționalitate.

De altfel, conform art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, „*Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2 instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.*” Prin urmare, autorul cererii de suspendare poate formula recurs, inclusiv în ceea ce privește stabilirea cuantumului cauțiunii, în cazul în care apreciază că acesta este exagerat.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cont Expert” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 16.608/2001 al Judecătoriei Bacău. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 mai 2002.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **Costică Bulai**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APELOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI

ORDIN

privind numirea comisiei de evaluare a candidaturilor și a ofertelor depuse în procedura de concesionare a valorificării resurselor stuficole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Ministrul apelor și protecției mediului,

în temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, precum și ale art. 13 și 14 din Normele metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999,

având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 153/2002 pentru aprobarea concesionării valorificării resurselor stuficole din zonele domeniului public de interes național aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”,

în temeiul prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se numește comisia de evaluare a candidaturilor și a ofertelor depuse de candidați, respectiv ofertanți,

în procedura de concesionare a valorificării resurselor stuficole din zonele aparținând domeniului public de interes

național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, în următoarea componență:

a) guvernatorul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” — președinte;

b) consilierul juridic al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” — membru;

c) reprezentant delegat pe bază de mandat din partea Ministerului Finanțelor Publice — membru;

d) reprezentant delegat pe bază de mandat din partea Ministerului Apelor și Protecției Mediului — membru;

e) reprezentant delegat pe bază de mandat din partea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor — membru.

Art. 2. — Comisia constituită conform art. 1 evaluează candidaturile și ofertele candidaților, respectiv ale ofertanților, și îndeplinește toate atribuțiile ce îi revin conform dispozițiilor Legii nr. 219/1998, ale caietului de sar-

cini aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2002 și ale instrucțiunilor de organizare și desfășurare a procedurii de concesionare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor.

Art. 3. — La încheierea procedurii de evaluare comisia va înainta raportul către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” pentru informarea ofertantului câștigător și încheierea contractului de concesiune, conform prevederilor legale.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de Ministerul Apelor și Protecției Mediului și de Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apelor și protecției mediului,

Petru Lificiu

București, 10 iunie 2002.

Nr. 530.

MINISTERUL APELOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI

ORDIN

privind aprobarea Instrucțiunilor de organizare și desfășurare a procedurii de concesionare a valorificării resurselor stuficole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Ministrul apelor și protecției mediului,

în temeiul prevederilor art. 12 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor și ale art. 11 și 12 din Normele metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999,

având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 153/2002 pentru aprobarea concesionării valorificării resurselor stuficole din zonele domeniului public de interes național aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”,

în temeiul prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, cu modificările și completările ulterioare,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile de organizare și desfășurare a procedurii de concesionare a valorificării resurselor stuficole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Sumele obținute din vânzarea caietelor de sarcini și a instrucțiunilor se fac venit la bugetul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, în contul de venituri extrabugetare. Aceste sume vor fi folosite

conform hotărârii Colegiului executiv al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de Ministerul Apelor și Protecției Mediului și de Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 4. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția anexei, care se comunică celor interesați.

Ministrul apelor și protecției mediului,

Petru Lificiu

București, 10 iunie 2002.

Nr. 531.

MINISTERUL APELOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI

ORDIN

privind numirea comisiei de evaluare a candidaturilor și a ofertelor depuse în procedura de concesionare a valorificării resurselor piscicole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Ministrul apelor și protecției mediului,

în temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor și ale art. 13 și 14 din Normele metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999,

având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 311/2002 pentru aprobarea concesionării valorificării resurselor piscicole din zonele domeniului public de interes național aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”,

în temeiul prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se numește comisia de evaluare a candidaturilor și a ofertelor depuse de candidați, respectiv ofertanți, în procedura de concesionare a valorificării resurselor piscicole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, în următoarea componență:

— guvernatorul Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” — președinte;

— consilierul juridic al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării” — secretar;

— reprezentant delegat pe bază de mandat din partea Ministerului Finanțelor Publice — membru;

— reprezentant delegat pe bază de mandat din partea Ministerului Apelor și Protecției Mediului — membru;

— reprezentant delegat pe bază de mandat din partea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor — membru.

Art. 2. — Comisia astfel constituită evaluează candidaturile și ofertele candidaților, respectiv ale ofertanților, și îndeplinește toate atribuțiile ce îi revin conform dispozițiilor Legii

nr. 219/1998, ale caietului de sarcini aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2002 și ale instrucțiunilor de organizare și desfășurare a procedurii de concesionare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor.

Art. 3. — La încheierea procedurii de evaluare comisia va înainta raportul către Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” pentru informarea ofertantului câștigător și încheierea contractului de concesiune.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de Direcția protecție și conservare a biodiversității, arii protejate și monumente ale naturii din cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului și de Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

București, 10 iunie 2002.
Nr. 532.

MINISTERUL APELOR ȘI PROTECȚIEI MEDIULUI

O R D I N

privind aprobarea Instrucțiunilor de organizare și desfășurare a procedurii de concesionare a valorificării resurselor piscicole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Ministrul apelor și protecției mediului,

în temeiul prevederilor art. 12 din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor și ale art. 11 și 12 din Normele metodologice-cadru de aplicare a Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 216/1999,

având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 311/2002 pentru aprobarea concesionării valorificării resurselor piscicole din zonele domeniului public de interes național aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”,

în temeiul prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 17/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile de organizare și desfășurare a procedurii de concesionare a valorificării resurselor piscicole din zonele aparținând domeniului public de interes național, aflate în perimetrul Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi pus în aplicare de Direcția protecție și conservare a biodiversității, arii prote-

jate și monumente ale naturii din cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului și de Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția anexei, care se comunică celor interesați.

Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

București, 10 iunie 2002.
Nr. 533.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
